

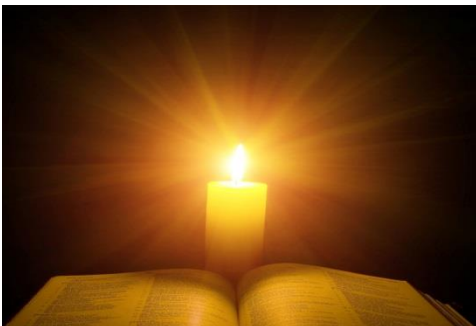
260 let župnijske cerkve na Sladki Gori

Sladkogorski list

2. NEDELJA PO BOŽIČU

5. Januar 2014

Leto XI, štev. 1

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalega. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi in luč sveti v temi in tema je ni sprejela. (Jn 1,1-5)

»IN BESEDA SE JE UČLOVEČILA IN SE JE NASELILA MED NAMI.«

... Vemo, kaj to pomeni za nas kristjane. Božji Sin, druga oseba Svete Trojice, se je spustil v telo Device in tako postal človek kakor mi. »Med nami je razpel svoj šotor.« To je osrednja krščanska resnica, ki nas skupaj z resnico o Sveti Trojici razlikuje od vsake druge religije. Skoraj vse religije si predstavljajo razum kot možnost »dviganja« k Bogu, gradijo nekakšno piramido, na vrhu katere bi lahko srečali božanstvo. V krščanstvu pa se zgodi prav nasprotno: Bog je tisti, ki se je spustil med ljudi in nas vse vodi k sebi kot narobe obrnjena piramida, ki vsa s konico sloni na zemlji. Ta Sin »z besedo svoje moči nosi vse« (Heb 1,3).

Toda omenjeni Janezov prolog je kristjane vedno spominjal še na neko drugo resnico: da tudi v njihovem življenju beseda mora »postati meso« (se učlovečiti), kar pomeni, da se mora vera izražati v delih, ljubezen se mora spremeniti v konkretna dobra dela. Če ne, pravi sv. Jakob, je mrtva. Goethe je v *Faustu* takole parafraziral prvi verz prologa: »V začetku je bilo dejanje.« Ni povsem zgrešil; v Bogu sta namreč beseda in dejanje eno. Beseda se nikoli ne vrača k njemu, ne da bi obrodila to, za kar jo je poslal. Beseda naredi to, kar pomeni.

Žal pa to ne drži za nas. Naša velika nevarnost je prav v tem, da se osredotočimo na besede, nikoli pa ne preidemo k dejanjem.

V času, v katerem smo dobesedno pod poplavo besed, sporočil, oglasov, izrečenih in natisnjenih besed, je potreben posebne vrste post; post od besed. Naj iz naših ust ne prihajajo nepotrebne besede, v nas pa naj ne vstopa množica nekoristnih, celo praznih in škodljivih besed. Potrebno se je razstrupiti. Manj govoriti in več narediti.

Konkretno se lahko odločimo, da bomo storili kakšno dobro delo, kakšno domače opravilo, ne da bi o tem komu govorili, preprosto molče, da bi nekako

zadostili za vse tiste priložnosti, ko smo govorili, kaj vse bi bilo potrebno storiti, sami pa tega nismo naredili. V sebi razvijajmo čut za stvari, ki ostanejo na skrivnem med nami in Bogom ali pa vsaj med nami in našo vestjo.

Rad bi sklenil s trditvijo, s katero se sklene Janezov prolog; ta nam omogoča videti osrednje mesto Besede v našem odnosu do Očeta: »Boga ni nikoli nihče videl; edinorojeni Sin, ki je v Očetovem naročju, on je povedal.« Po: R. Cantalamessa

Sedaj nam govori Bog, kar nam je že v polnosti povedal s svojim milosti polnim rojstvom sveta: Tukaj sem, pri tebi sem.

Jaz sem tvoj čas.

Sem tudi sivina tvojega vsakdana – zakaj je nočeš sprejeti? Jočem tvoje solze – joči z menoj, otrok moj.

Tudi tvoje veseljem sem – ne boj se veselja, kajti odkar sem jokal, je veselje v resničnosti primernejša drža kot žalost tistih, ki mislijo, da nimajo več upanja.

Sem brezizhodnost tvojih poti – ko ne znaš več dalje, moj neumni otrok, prispel si že do mene, in tega ne opaziš.

Spremljam tvoj strah, saj sem trpel s teboj – in pri tem sploh nisem bil heroj v človeških očeh.

S teboj sem v ječi tvoje končnosti, kajti moja ljubezen me je naredila za tvojega ujetnika.

Če se ne izteče račun tvojih misli in življenjskih izkušenj – poglej me, jaz sem tisti neresljivi ostanek tvojih računov, ki te vodi v obup – v resnici pa je to moja ljubezen, ki je še nisi dojel.

S teboj sem v tvoji stiski, kajti sam sem jo pretrpel, zdaj pa je preobražena – toda iz svojega človeškega srca je nisem izbrisal ...

To resničnost – nedojemljivi čudež svoje ljubezni – sem neokrnjeno in v celoti spravil pod streho hladnega hleva. Tu sem. Ne grem več s tega sveta, četudi sedaj ne hrepenite po meni. ...

Tu sem. Prižgite sveče, saj imajo več pravice kot vsa tema. Božič je in ostaja na veke!

Po: K. Rafnerju

GOSPODOVO RAZGLAŠENJE – SV. TRIJE KRALJI

Jutri, v ponedeljek, je praznik Gospodovega razglášenja – sv. Trije Kralji. Sveta maša bo ob 8.30 uri. Lepo vabljeni.

Praznik Sv. treh kraljev ali Gospodovo razglášenje velja za enega najstarejših praznikov v Cerkvi. Njegova zgodba je znana. Ob času Jezusovega rojstva se je na Vzhodu prikazala čudovita zvezda. Modri – tako jim pravi evangelij – so bili učeni možje odličnega rodu, ki so imeli pri vladarjih velik vpliv. Zato jim pravimo kralji. Razsvetljeni od milosti, nemara poučeni po Ballamovi prerokbi, ki so jo poznali tudi v Arabiji, so šli na pot in prišli v Jeruzalem. Tam so spraševali: »Kje je novorojeni judovski kralj? Videli smo namreč, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu prišli poklonit!« (Mt 2, 2)

Herod in z njim ves Jeruzalem se je prestrašil. Verjetno se je to modrim zdelo čudno. Zakaj pred Odrešenikom sveta trepečejo lastni rojaki? Herod je sklical velike duhovnike in pismouke in ti so mu povedali, da se mora po

prerokovem zapisu novi kralj roditi v Betlehemu. Toda nihče od njih se ni zganil, da bi šel v Betlehem. Tedaj je Herod poslal modre kot nekakšne skrivne policiste, naj gredo v Betlehem, vse poizvedo in mu pridejo poročat, da se mu bo šel tudi on poklonit. Ko so odšli proti dve uri oddaljenemu Betlehemu, se jim je spet prikazala zvezda, da jih poplača za njihovo vero. Vodila jih je in ostala nad krajem, kjer je bilo Dete. Tam so padli predenj, ga molili in mu darovali zlata, kadila in mire. V spanju opomnjeni, se niso vrnili k Herodu, temveč so po drugi poti odšli v svojo domovino.

Kasnejša legenda dodaja, da je bilo kraljem ime Gašper, Melhior in Baltazar. Še kakšnih trideset let so živeli v svoji domovini, ko je prišel v tiste kraje apostol Tomaž, jim vse povedal o Kristusovem trpljenju in jih krstil. Njihove zemeljske ostanke so prenesli najprej v Carigrad, od tod v Milano, v 12. stol. pa v Köln, kamor so tudi naši predniki radi romali

JEZUSOV KRST

Prihodnja nedelje je nedelja Jezusovega krsta, zato se bomo pri vseh nedeljskih mašah spomnili tudi našega krsta in obnovili krstne obljube.

BOŽIČNI BLAGOSLOVI DOMOV

Smo v času božičnih blagoslovov domov. Priporočam se tudi za spremljevalce, da bo vse teklo lepo in blagoslovu primerno. Če slučajno kdo želi blagoslov kako drugače, ali pa kakšno uro prej, naj to sporoči. Tam kjer se je kdo priseli, povprašajte, če želi blagoslov doma. Bog lonaj pa tudi za vsak vaš dar, saj s tem podpirate naše delo v župniji in kralju.

Razpored blagoslovov:

Nedelja 5. januar: Mestinje

Ponedeljek 6. januar: Mestinje

Torek 7. januar: Lemberg, Pijovci

Sreda 8. januar: Polžanska Gorca in Gradec

Četrtek 9. januar: Polžanska vas in Bobovo

Petek 10. januar: Ržiše, Jerovska vas

VERSKI TISK

Lepo in prav je, da ima vsaka družina v naši župniji naročen tudi kakšen verski tisk. Toplo priporočam in spodbujam branje verske literature. Zato vabim k obnovitvi naročnine, prav tako pa vabim tudi nove naročnike. Če kod ne bo več naročnik, naj prosim pove.

DAR ZA SLADKOGORSKI LIST

Priporočamo se za prostovoljni prispevek za Sladkogorski list.

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE ŽUPNIJSKE CERKVE

V tednu, ki je pred nami, skrbijo za župnijsko cerkev verniki iz Dole Gore.

2. NEDELJA PO BOŽIČU			
Ponedeljek 6.1.2014	sv. Trije kralji – Gospodovo razglašenje praznik	8.30	za † Štefko in Jožeta Majcen
Torek 7.1.2014	sv. Rajmund Penjafortski duhovnik	8.00	Lemberg: za † Ano Lorenčak
Sreda 8.1.2014	sv. Severin Noriški opat	8.00	za † Ljudmilo Smole
Četrtek 9.1.2014	sv. Hadrijan opat	8.00	za † Marijo Brglez
Petek 10.1.2014	sv. Gregor Niški škof	8.00	za † Franca Doblšek
Sobota 11.1.2014	sv. Pavlin Oglejski, škof	8.00	za † Stanislava in Liziko Jagodič
Nedelja 12.1.2014	NEDELJA JEZUSOVEGA KRSTA sv. Tatjana mučenka	8.30 10.30	Lemberg: za † Štefana in Marijo Strašek Sladka Gora: za † Slavka in Dominika Jezovšek, starše

Naslov: www.sladkagora.com:

Župnija Sladka Gora, 3240 Šmarje pri Jelšah,
tel. 03/582-11-32 ali 041/265-740, Odgovarja Tadej Linasi, župnik in dekan